

תלפיות

במחברותיו סיכם עמיחי משפטים מחזקים, נקודות לבירור,
'ושיעורים' לחיים שמשמעותיים עבורו

מהות התמודדותינו -
להעמיק ולהרחיב את השייכות לעבודת ה' בכל חיינו.

לאיתי - כיצד אני אובא לעלות בכי טוב על מנת להנאמן מתמאן.

בכל מקום להיות בעמדה של 'מה צריך לעזור'.

בכל מצב יש לי שליטה על הכוונה וממילא לעורר את המוטיבציה.

עבודת ה' נמדדת אפי' בפזון ופמקום.

ממילא אני עושה את הדברים - אז למה לא עם חיוך?

ב"ה נשאר נאמן לעצמי.

סה"כ בטלר טוב.

ה' איתי, מרגיש את אהבתו והבטחון בו.

דגש מיוחד לעבודת התפילה -

תאפשר 3 רגעים ביום של חיבור שמים וארץ - ופרטי הפרטים של הארץ.

כל לאנלים יומי מקצוותים קבאת בפחאטות מביב קרב.

3 מרכיבים אחדותיים בעבודה - מטרה, רוח, מקצועיות בפועל.

האומץ לעשות את רצון ה' מעורר את המציאות ומגלה בה את אותו רצון בדיוק.

צריזות - בפעולת בפסלוטכ לא לקום מפי ולאבת מפי
יכולת אפניץ את כל פכחות ואפלאי את פערנות

חיוך - מה שנותן לי את הכוח ברגעים קשים - לחייך לאחרים.

אני לא חירותי במקב לאעלה אלא באיך לאעלה.

לתפוס את רחשי העצלות כשהם מתחילים ולראות בהם פוטנציאל לגבורה.

אבל אדם יש צורך סניחי לרק דרכו הוא יכול לעבוד ואסור לו להתבאר.

ההבנה כיצד הדברים עובדים מאפשרת חיים מסודרים
שלא מעייפים את הבן אדם במפגשו עם הפרטים.

ה' יסדר את המקום הטוב בשבילי- אני אחראי על המאמץ.

בסוף אני מרכיב "בכלל"- אנסה להיות ראוי ואשמח אם יהיו ראויים ממני.

כ' יתן לי כוחות.

"במקום שאדם רוצה ללכת-מוליכים אותו".

בתפילות יתנו כח ויעזרו.

למסור את הנפש על השתדלות, וה' הטוב יתן כח.

להתחיל זו מצווה. ומצווה מקיימים בשמחה!

גבורה מאפשרת לבחור כל רגע איך לפעול,
להוריד את הרצון האמיתי, החופשי, למעשה.

גיוסנו לצה"ל נובע מחפצנו והיותנו עובדי ה' הדבקים בתורתו
ועובדי עמו ישראל.

להוריד את הראש ולהבין לאן הגעתי.

אא אסחא אפכיו ככך לקלפ אי.

כל קושי הוא הזדמנות להיות יותר מקצוען.

הצבא מוציא מהכוח אל הפועל תכונות נפש כגבורה ואומץ בעבודת ה'.

אאוי קלפ אבא מיום ראשון אפכיו יומי מן יומי.

אכאור אסחא אפכיו אפכיו אפכיו אפכיו.

כעת אני שייך לחלק בעמ"י

שמוכן למסור את נפשו בשביל המדינה.

עבודת מיקוד והקשבה - לברר כיצד מתמקדים ואוספים את הכוחות.

אגיע ממקום גבוה ואנסה כמה שיותר לקדש שם שמייים.

אכאור אפכיו אפכיו אפכיו אפכיו אפכיו.

אני עבד לעמ"י וגבורת הרצון נדרשת בקיום שליחותי.

אצבור אחייך ואלטמוח, אצרו במה לצדיק.

להאמין שה' נותן כוחות ממאגרי הכלל - ולכן להעיז לסחוט.

לא לדבר דיבור שלילי, כן לשתף בקושי.

לשים לב וללמוד כיצד ליעל אפילו את הפרטים הקטנים.

אתם אבא מקום צב בפקלבה פסנימית פכ מדויקת וחזקה.

להפריד בין האשמה לכאב של הכישלונות, אשמה זה סתם להתחפר בבוץ. צריך להסתכל על הדברים שכן היו טובים. מותר לכאוב גם את האשמה אבל בלב.

*אפיות עניו צב אפיות אדם מוסלט-
אפיון לפ' אחראי אפציה את פמלימות
ואני אחראי אפיון במה לאני צובב אפיון בו.*

**אני בא לעשות את המקסימום שאני אוכל,
וזה לא הקצה אלא ההתחלה של מגמת השתפרות.**

הזהר החיצוני גורם להשתעבד לתוצאה, ולא לרצות את רצון ה' באמת.

המיקוד במציאות מרוויח את האינסוף.

יש מסלול לייעוד שהוא מתאם רק לי, המסלולים של אחרים אינם יכולים להביא לייעודי.

בסוף פקוד צב איך לאני מתפלל ביני לבין עצמי וצב מוקן במעליי.

אולי אני בנוי למציאות רוחנית- לגאולה!